

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 august 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Un frate: citim din Filipeni 3.7-11: „*Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credință. Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtașia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți*”. (...)]

Doresc să spun tuturor „Bine ați venit!”, celor de aproape și celor de departe, din toată Europa, din Africa și din Statele Unite. Noi sperăm că toți se vor simți bine în mijlocul nostru, în special toți aceia care sunt azi pentru prima dată în mijlocul nostru și care poate nu au ascultat o predică în felul cum o vor asculta acum. Dumnezeu să le dăruiască și lor mult har, astfel ca toți să fie binecuvântați, toți să audă glasul Domnului și să-i fie ascultători. Toți, din toată lumea, care sunt deja conectați în direct să fie binecuvântați. Noi știm că Cuvântul lui Dumnezeu nu se va întoarce fără rod, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis.

În special dorim să spunem: bun venit fratelui nostru Buddy din Abidjan! Poate ar fi bine să se ridice în picioare ca să știm cu toții despre cine este vorba. Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru! El este responsabil pentru una din cele mai mari adunări din Africa unde se adună câteodată între 1.000 și 2.000 de persoane. Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod deosebit! Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații slujitori din toate popoarele, limbile și națiunile! Dumnezeu să binecuvânteze pe toți traducătorii noștri și să le dăruiască mult har!

Astăzi este pentru prima dată în mijlocul nostru un predicator sau pastor din Orlando, Florida. Frate scump, îți spunem: bun venit ție și familiei tale! Sunteți bine veniți. Frații sunt în vizită la familia Kirr. Domnul să vă binecuvânteze din bogățiile harului Său!

Foarte scurt, și eu sper că toți o vor asculta și o vor înțelege corect, transmit salaturile care ne-au fost transmise. Saluturi [(...) Fratele Etienne Genton ne salută cu cuvântul: „Ascultați cu atenție...”. De fapt, este un citat al fratelui Branham: „Ascultați cu atenție. Această Biblie conține întreaga descoperire divină a voinii lui Dumnezeu și a revenirii lui Isus Hristos – și toate celelalte sunt cuprinse în întregime în această carte” („Absolutul” – Jeffersonville, 30.12.1962). Saluturi (...)]. Noi, într-adevăr, suntem uniți cu Dumnezeu prin Cuvânt și prin Duhul lui Dumnezeu și cu toți, din toată lumea, care în acest timp ascultă și cred mesajul dumnezeiesc și care pot să creadă așa cum este scris în Sfânta Scriptură.

Noi avem două predici ale fratelui Branham traduse recent în limba germană și tipărite. Prima se numește „Dumnezeu care nu Se schimbă” și a doua este „Semnul este dovada”. Noi îi rugăm pe toți care au venit din afară să meargă să se servească, iar cei care vor să ia predici pentru alții să anunțe.

În mod deosebit, în ceea ce privește Israelul, citim că „tratativele între Vatican și Israel sunt foarte avansate”. Apoi că „Liga arabă avertizează Vaticanul în privința tratatelor cu Israelul”. Altă știre: „Vaticanul și palestinienii negociază pentru un tratat de bază”. În septembrie, papa va merge în Liban. Un alt titlu: „Israelul și Vaticanul au făcut progrese substanțiale”. Mai mult nu doresc să spun astăzi și mai mult nu putem spune pe scurt. Încă o publicație interesantă: „Vaticanul cere bisericii lutherane să-și ceară scuze în mod oficial pentru lucrurile spuse de dr. Martin Luther și anume, afirmația că «papa ar fi antihristul»” – un articol mare care a fost tipărit în toate marile ziare.

Noi nu trebuie să judecăm nimic, ci doar să credem Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima și recunoaștem că acesta este timpul în care are loc chemarea afară, pregătirea și restituirea tuturor lucrurilor pe care le-a avut Biserica la început. Toți am înțeles că, de la Reformă încoace, Duhul lui Dumnezeu a lucrat în diferite treziri. Chiar și înainte de Reformă, a fost un Jan Hus care s-a dus în Anglia și a auzit ceea ce a

predicat Wycliffe, care a tradus Biblia. Pentru Luther, Jan Hus a fost un exemplu. Chiar înainte Reformei, Dumnezeu a avut trimișii Lui care au pregătit Calea. Din zilele Reformei încoace, au avut loc treziri după treziri și întotdeauna Cuvântul a fost descoperit tot mai profund, până la ultima trezire pe care Dumnezeu a dăruit-o după cel de-al Doilea Război Mondial. Și aceasta o pot confirma toți.

Noi am citit în știrile Vaticanului care spun că a existat un bărbat cu numele William Branham, prin care a început ultima trezire și mișcarea de vindecare, înainte ca toți ceilalți să apară. Dumnezeu a avut grijă ca înainte revenirii lui Isus Hristos, starea originală a Bisericii să poată fi restituită, prin harul Domnului, astfel încât sfârșitul și începutul să fie identice. În acest timp, noi trebuie să fim atenți la ceea ce spune Bisericilor Duhul. Dumnezeu nu trăiește niciodată în trecut, ci întotdeauna în prezent. El nu este „Eu am fost”, ci „EU SUNT”, un Dumnezeu prezent. El vorbește prin Cuvântul Lui și descoperă voia Lui, prin Cuvântul Lui. Este necesar ca noi să recunoaștem ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Ca să reamintesc foarte scurt ultimele adunări, în special cea de duminică trecută din România: dacă ne gândim că acolo s-au adunat peste 2.000 de oameni din toată țara și nu doar sala a fost plină, ci chiar și ieșirile laterale au fost pline și Cuvântul Domnului a fost vestit. Dar nu doar atât: fratele Ellis Wendell din Edmonton, Canada, m-a sunat la telefon și mi-a spus: „Frate Frank, noi am auzit predica!” Apoi o soră Bope din Johannesburg m-a sunat și a spus: „Și noi am auzit predica din România”. Apoi un frate din Palermo a tradus predica din limba engleză în limba italiană. Atunci nu are loc doar o vestire, ci toți, din toată lumea, sunt conectați. Frați și surori, și pentru acest fapt Îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu.

Noi îi rugăm pe toți cei care nu cunosc limba germană să aibă un pic de răbdare. Noi mulțumim lui Dumnezeu pentru toți frații noștri care traduc Cuvântul, astfel încât în toate limbile să fie auzit și crezut. Frați și surori, în vestirea noastră trebuie să fie conținut totul, de la prima temă la ultima temă: de la pocăință, la convertire, la credință, înnoire, naștere din nou, totul trebuie inclus în vestire. Trebuie să spunem oamenilor așa cum a spus-o și Domnul nostru în predica de pe munte: „doar cei cu

inima curată Îl vor vedea pe Dumnezeu”. Apoi *„strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află”*. Trebuie să prezentăm oamenilor, de la început, calea și să le spunem foarte clar că Dumnezeu nu este în nicio religie. Dumnezeu S-a descoperit numai în Isus Hristos, pentru mântuirea noastră. După cum este scris: *„Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El însuși și ne-a încredințat slujba împăcării”*. Prin dragostea lui Dumnezeu, noi îi invităm pe toți și spunem: *„permiteți ca să fiți împăcați cu Dumnezeu!”* Pentru că numai prin împăcarea cu Dumnezeu primim viața veșnică și numai cine are viața veșnică poate trăi și va trăi veșnic. Vestirea Evangheliei este sâmburele vestirii noastre.

Și despre aceasta doar câteva cuvinte din Coloseni 1, unde Pavel a făcut un rezumat. Noi am citit deja din Filipeni, ce ne-a fost dăruit de Dumnezeu. Dar chiar și cel mai mare cadou trebuie să fie acceptat. Dacă cineva nu-l primește, atunci nu-l are. Deci, haideți să-L primim prin credință pe Isus Hristos, ca să putem ajunge la țintă.

Haideți să citim din Col. 1.14: *„în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor”*. Și la aceasta noi spunem „Amin!” În Isus Hristos, avem răscumpărarea, prin sângele Său, iertarea păcatelor.

Vers. 15: *„El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El”*.

Citim în v. 18, un cuvânt adresat Bisericii: *„El este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea”*. După aceea, accentul este pus pe v. 19: *„Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El”*. Și acum ascultați foarte, foarte exact, chiar dacă sunt unii care o aud pentru prima dată, v. 20: *„și să împăce totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui”*.

Aceasta este o Evanghelie deplină, o mântuire deplină. O spun încă o dată, așa cum a spus-o Pavel în 2 Cor. 5.20: „și,... vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!”.

Eu spun ca nimeni să nu treacă în veșnicie neîmpăcat cu Dumnezeu. Vă rog folosiți această ocazie, chiar dacă este prima dată. Chiar dacă auziți acest mesaj de prima dată, primiți-l, acceptați tot ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru!

Acum un cuvânt minunat din Col. 2.13-15; aceste versete mi-au devenit atât de mari încât aș dori să le citesc din nou în fiecare predică. Col. 2.13: „Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile”. Aceasta este o Evanghelie deplină, o mântuire deplină, un fapt și un adevăr dumnezeiesc care s-a adeverit în viețile noastre!

Vers. 14: „A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce”.

Noi toți știm că trăim în lumea aceasta și, în special, mă adresez tuturor tinerilor: niciodată nu au fost atât de multe încercări și atâtea ispite așa cum sunt astăzi. S-a știut întotdeauna că anumite lucruri îi stăpânesc pe oameni, lucruri care nu se potrivesc în viața lor. Poate că este fumatul, băutura sau pot fi multe, multe alte lucruri, dar astăzi acest necaz este chiar în școli; astăzi aceste necazuri sunt mai mari ca niciodată. De aceea noi le spunem și tuturor tinerilor: voi aveți nevoie de harul lui Dumnezeu, voi aveți nevoie de binecuvântarea lui Dumnezeu, aveți nevoie de tot ce ne-a dăruit Dumnezeu nouă tuturor, prin harul Său, și aveți nevoie de credința că păcatele voastre, tot zapisul care stătea împotriva voastră a fost pironit pe cruce. Primiți această iertare, primiți această împăcare și în același timp primiți și eliberarea! Acela eliberat de Fiul, este cu adevărat liber. Nu doar o iertare și o împăcare, ci și eliberarea, răscumpărarea din toate legăturile, de tot ce ne-a stăpânit. Zapisul a fost nimicit și prin aceasta viața noastră veche s-a terminat și Domnul ne-a dat o viață nouă, prin harul Său.

Am pe inima mea vers. 15 din Coloseni 2, pe care doresc să-l scot în evidență, în mod deosebit: „A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a

făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce”.

Biruința de pe Golgota este și biruința noastră. Ceea ce s-a întâmplat acolo s-a întâmplat pentru tine și pentru mine. Noi am fost răscumpărați și eliberați de toate puterile întunericului care deja au fost dezarmate. Frați și surori, haideți ca astăzi să primim această biruință a Domnului nostru răstignit, care a fost descoperită prin învierea Lui. Haideți s-o primim prin credință, pentru noi personal. Noi nu trăim înaintea răstignirii, ci trăim după învierea Domnului nostru și ceea ce s-a întâmplat pe cruce, a fost dovedit prin înviere. Învierea a fost biruința Celui răstignit asupra morții, Locuinței morților, păcatului și Satanei. A fost biruința lui Dumnezeu care a avut loc, prin harul Lui. Această biruință este și biruința noastră.

De ce spun acest lucru astăzi? Ca să vedem legătura cu înălțarea Domnului nostru la cer și cu revenirea Lui și să punem totul pe o bază biblică. Domnul nostru a fost înălțat în cer cu un strigăt de biruință, așa cum este scris în Psalmul 47. Dar înainte de a citi Psalmul 47, mai întâi doresc să citim din Psalmul 24, ca să știm ce este spus că avea să se întâmple după răstignire, după înviere și după înălțarea Lui în cer. Nu numai ce s-a întâmplat pe pământ, ci Domnul nostru a spus: *„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”*, ci chiar și cerul a trăit aceste lucruri.

Psalmul 24, începând cu v. 7: *„Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!”* Și apoi vine întrebarea din v. 8: *„«Cine este acest Împărat al slavei?» Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte”*. El a biruit, El a biruit, toate puterile vrăjmașului au fost înfrânte. *„Porți, ridicați-vă capetele, ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei! «Cine este acest Împărat al slavei?» Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte”*. El a înviat, El este Biruitorul, El a fost înălțat în cer.

Haideți să citim și vers. 9 și 10: *„Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-le, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei! – «Cine este acest Împărat al slavei?» Domnul oștirilor: El este Împăratul slavei!”* El a fost prigonit, a fost batjocorit, El a mers prin Ghetsimani la Golgota, dar, așa cum am spus deja, învierea a fost încoronarea lucrării Lui

desăvârșite de răscumpărare. Și noi am fost în Hristos, am fost răstigniți împreună cu El și, de asemenea, am înviat împreună cu El la o viață nouă.

Eu mă bucur într-un mod deosebit de lucrurile scrise în Psalmul 47.5: „*Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință¹, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați! Căci Dumnezeu este Împărat peste tot pământul: cântați o cântare înțeleaptă!*”

Noi toți știm că peste o sută de prorocii care s-au referit la prima venire a Domnului nostru s-au împlinit și, de asemenea, s-a împlinit și această prorocie biblică: „*Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței*”. Astăzi eu am adus intenționat și Biblia în limba engleză, pentru ca toți să știe precis că același cuvânt „shout” (strigăt) este scris și în 1 Tes. 4.16, că Domnul Se va reîntoarce cu un strigăt de biruință cu care a fost înălțat la cer. Același cuvânt din Psalmul 47.5 este scris și în 1 Tesaloniceni 4; în Biblia engleză este versetul 5: „*Dumnezeu S-a suit cu un strigăt, DOMNUL cu sunetul unei trâmbițe (God is gone up with a shout, the LORD with the sound of a trumpet)*”. În limba engleză – dacă cineva vorbește tare, atunci spui: „**Nu striga** la mine! (Don't shout at me!) Te rog, un pic mai încet!” [Dacă în limba engleză este vorba despre un strigăt puternic, atunci se folosește cuvântul „shout”] Când Domnul a fost lângă mormântul lui Lazăr, El a poruncit cu un strigăt puternic și moartea, totul, a trebuit să-L asculte. Strigătul Domnului nostru este un strigăt de biruință, așa cum am citit aici. Noi putem citi în Biblia engleză că Domnul Se va întoarce cu același „shout”, cu același strigăt de biruință cu care a fost înălțat în cer. Se poate reciti în 1 Tes. 4.16: „*Căci Domnul însuși Se va coborî din cer cu un strigăt (For the Lord himself shall descend from heaven with a shout...)*”. Apoi continuă: „...cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu”.

De ce este acest lucru atât de mare pentru mine? Fiindcă este răspândită învățătura că „Domnul a revenit deja, că nu mai există tronul de har”. Nu! Când Domnul va reveni, atunci El va reveni cu același

1 „*Dumnezeu S-a ridicat cu un strigăt, DOMNUL cu sunetul unei trâmbițe. Cântați laude lui Dumnezeu, cântați laude, cântați laude împăratului nostru, cântați laude*” – traducerea „Fidela”

strigăt de biruință cu care a fost înălțat în cer. De aceea noi suntem atât de mulțumitori pentru toate legăturile din Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu avem nevoie să răstălmăcim absolut nimic, ci să permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne vorbească.

Aceasta a fost o biruință asupra Satanei, asupra păcatului, asupra morții și asupra Locuinței morților. Învierea a fost încoronarea lucrării de răscumpărare, și prin învierea noastră și prin transformarea trupurilor noastre vom trece cu toții din moarte în nemurire. Aceasta se va întâmpla într-o clipă, așa cum spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar nu numai că Domnul a fost înălțat în ceruri cu un strigăt de biruință, ci El va reveni cu același strigăt de biruință, așa cum am citit aici. El nu va reveni trist, ci biruitor, va reveni ca Biruitor cu un strigăt de biruință, cu bucurie, așa a fost înălțat în cer. „Lucrarea de răscumpărare *«S-a isprăvit!»* Eu am plătit prețul, voi, poporul Meu Îmi aparțineți mie și Eu mă duc să vă pregătesc locul și *Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”.

Dacă citim apoi în Apoc. 19, acolo ne este descris ce va spune ceata biruitoare, ce va cânta Mireasa Mielului. Citim din Apoc. 19.6: „*Și am auzit, ca un glas de gloată multă...*”. Nu o atmosferă de înmormântare, nu o ambianță ca aceea. Nu! Ci un glas, o bucurie: „*...am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: «Aleluia! Domnul Dumnezeul nostru Cel Atotputernic a început să împărățească»*”.

Prima dată s-a auzit în cer: „*Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei! – «Cine este acest Împărat al slavei?» – Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte*” (Ps. 24.7-8).

Dar acum această Împărăție de o mie de ani vine aici, pe acest pământ, căci aici Și-a vărsat El sângele Lui, iar acum El ia acest pământ sub controlul Său și noi vom împărăți împreună cu El ca împărați. Deci, în slavă, după răpire, nu va fi o cântare tristă. Nu! Ci o bucurie, ca vuietul unor ape multe și ca bubuitul unor tunete puternice. Unii au impresia că, uneori, noi suntem prea zgomotoși în timpul rugăciunii. Dar eu cred că noi – care credem din toată inima noastră că Domnul nostru ne-a răscumpărat, că prin puterea învierii Lui am găsit har înaintea lui

Dumnezeu – suntem biruitori. La fel de sigur precum El prin învierea Lui a fost biruitor, tot așa și noi, prin puterea învierii Lui, suntem și noi biruitori și vom fi la Domnul totdeauna.

În partea a doua a v. 6 este spus: „*Aleluia! Domnul Dumnezeuul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească*”. În v. 7, de asemenea, nu este un cântec de bocet. Nu! Ci: „*Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; Mireasa Lui s-a pregătit*”. Aceasta este Evanghelia, aceasta este răscumpărarea desăvârșită și noi, ca Mireasă a Mielului, vom sărbători acolo Cina Domnului.

Haideți să ne bucurăm și să ne veselim! Frați și surori, eu, în viața de toate zilele, nu sunt un om prea bucuros pentru că iau totul foarte în serios, câteodată prea în serios. Dar când citim un astfel de text și credem din toată inima noastră că a avut loc o răscumpărare desăvârșită: iertare, har, salvare, împăcare, viața veșnică cu Dumnezeu și că noi suntem hotărâți să facem parte din rândul acestei mulțimi care va fi inclusă în această bucurie și cântare: „*Căci a venit nunta Mielului; Mireasa Lui s-a pregătit*”.

Pentru ce am auzit noi ultimul mesaj? Ce i-a fost spus fratelui Branham pe 11 iunie 1933, în jurul orei 14, din lumina puternică văzută de peste 4.000 de oameni? I-a fost spus: „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul să premergă prima venire a lui Hristos, tot așa tu ești trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Dumnezeu a luat mesagerul dar mesajul ne-a rămas.

Noi suntem așa mulțumitori pentru că nu doar în Vechiul Testament, în prorocul Maleahi 4.5 este scrisă făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*” ci, de asemenea și în Noul Testament, după slujba lui Ioan Botezătorul, Domnul nostru, în Matei 17.11, a accentuat: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”. Noi nu avem nicio dificultate să credem ceea ce spune Sfânta Scriptură.

Și lucrul frumos este... Frați și surori, mie îmi devine tot mai prețios, că Dumnezeu, prin Duhul Sfânt ne-a călăuzit chiar și în detaliile Cuvântului Său. Noi nu trebuie să răstălmăcim sau să sucim ceva, ci

doar să vedem cum Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește, ne arată și ne descoperă toate lucrurile.

La fel, în Marcu 9.12: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile*”. Dumnezeu a descoperit toate tainele, toate secretele, El a dezvăluit totul, până la descoperirea celor șapte peceti. Dumnezeu nu ne datorează nimic, El a făcut totul prin harul Său, ca să ne fie dăruit ultimul mesaj, să ne fie arătat din Sfânta Scriptură: „aici se împlinește profetia biblică”. Frați și surori, aceasta ne deosebește într-adevăr de toți ceilalți. Noi nu suntem aici ca să judecăm, dar astfel de teme biblice nu puteți să le vestiți în bisericile mari confesionale, fiindcă toți au învățăturile lor proprii și nu primesc ceea ce spune Bisericii Duhul, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Citim în Apoc. 19.8-9: „*Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!»*”.

Noi suntem invitați, noi am primit această invitație și suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima pentru această invitație. Numai acela care face parte din Biserica Mireasă primește invitația la ospățul nunții Mielului. Toți ceilalți vor merge mai departe pe căile lor proprii. După aceea, în v. 9, este scris: „*Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!*” Dumnezeu Și-a subliniat propriul Său Cuvânt: „*Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!*”

Frați și surori, noi credem din toată inima noastră așa cum este scris în Sfânta Scriptură. Răscumpărarea a avut loc, timpul harului se apropie de sfârșit. Noi vedem aceasta cel mai bine când privim la poporul Israel.

Permiteți-mi s-o amintesc scurt, așa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, în Amos 9.14-15: „*Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui, vor sădi vii și le vor bea vinul, vor face grădini și le vor mânca roadele. Îi voi sădi în țara lor și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul Dumnezeul tău!*” Acesta este un lucru puternic!

Cu aceasta facem o legătură și cu gândul pe care Domnul nostru l-a spus despre smochin, în Matei 24.32: „*De la smochin învățați pilda*

lui...”. Frați și surori, aici este taina: „*Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița...*” (Mat. 24.32). Încă nu este vorba despre roade, ci despre frunze și mlădițe. Acum are loc adunarea, acum vine viața în ramuri, în mlădițe și în frunze, acum Dumnezeu aduce înapoi pe poporul Său Israel. Din câte țări? Din peste 140 de țări. Ramurile sunt aici, frunzele sunt aici, dar trebuie să aștepte până când vin și roadele. Și roadele pentru Israel vin abia după ce au ajuns la coacere roadele Bisericii, după ce Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea Lui cu Biserica dintre neamuri (Romani 11). După aceea, Dumnezeu Se va întoarce din nou spre Israel și atunci se vor vedea roadele pe mlădițele smochinului care a primit viață. Pentru mine este pur și simplu... Eu nu știu dacă înțelegeți aceasta. Ce importanță are pentru voi Cuvântul lui Dumnezeu? Ce vă spune vouă Cuvântul lui Dumnezeu? Mie îmi spune foarte mult, fiecare Cuvânt îmi spune mult!

Și oricine merge astăzi în Israel ca să facă acolo convertiri, acela ar trebui ca mai întâi să fie el convertit, pentru că el nu este convertit, ci este complet greșit. Pentru Israel, Dumnezeu a hotărât deja pe cei doi proroci. Aceasta este o taină puternică. În prorocul Maleahi, Dumnezeu a spus ambele lucruri: „*Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu*” (Mal. 4.4) și apoi este spus: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*” (Mal. 4.5). Pe Muntele descoperirii erau Moise și Ilie, dar cărturarii l-au așteptat doar pe Ilie, nu și pe Moise, de aceea în acel timp ei n-au recunoscut slujba lui Ioan Botezătorul.

Frați și surori, pentru mine, acest Cuvânt al lui Dumnezeu este atât de prețios, chiar până în cele mai mici detalii. Cuvântul lui Dumnezeu, voia lui Dumnezeu cu Israelul și, de asemenea, cu Biserica, au fost descoperite.

Haideți s-o spunem foarte clar: acela care este născut din Dumnezeu, a primit Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o sămânță.... Voi toți știți că întotdeauna germenul de viață este în sămânță, dar sămânța trebuie ca mai întâi să moară, înainte ca acest germen de viață din sămânță să se descopere. Aceasta este taina din Geneza 1.11 până în ziua de azi: „*fiecare sămânță să aducă rod după soiul ei*”. În sfera naturală, oamenii sădesc și seamănă și fiecare sămânță aduce rod după soiul ei. Domnul nostru a fost Sămânța făgăduită din Grădina Eden, Sămânța

care trebuia să vină în trup ca să zdrobească capul șarpelui și s-a și întâmpat.

Acum noi suntem sămânța dumnezeiască, conform Matei 13, unde Domnul nostru vorbește despre sămânță; copiii lui Dumnezeu sunt sămânța. El este Sămânța – la singular, iar noi suntem sămânța – la plural. Dumnezeu are o sămânță aici pe pământ. Și cine citește exact, în această legătură, în Ioan 12.24, Domnul nostru vorbește despre grăuntele de grâu, de fapt, vorbea despre El Însuși și a spus: „*Dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod*”. El a murit și viața s-a descoperit, prin înviere, El a adus dovada cine a fost El și ce viață a fost în El. El a putut striga: „*Eu trăiesc și voi veți trăi*” [Ioan 14.19]. El a putut striga: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*” [Matei 28.18].

Tot așa, probabil în prima lui predică, Ioan Botezătorul a spus foarte clar: „*Cel ce vine după mine.... Acela Își are lopata în mână, Își va curăța cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar*”. Cine este grâul? Sămânța dumnezeiască, care a răsărit.

Frați și surori, permiteți-mi s-o spun aici încă o dată, cum am spus-o de multe ori: când eu am avut acea trăire și am văzut acel ogor mare cu grâul copt și am văzut și combina cea nouă. Aici era combina, și aici grâul copt; și am văzut acel câmp cu grâu, dar cerul s-a întunecat când Domnul a spus: „*Suie-te pe această combină și adună recolta!*” Și eu am spus: „*Este prea târziu, Doamne este prea târziu, încep judecățile*”. Și după ce am rostit aceste cuvinte – chiar dacă totul era întunecat – după ce am rostit această propoziție: „*este prea târziu*”, cerul s-a deschis, norul s-a deschis și soarele a strălucit de șapte ori mai puternic prin această deschizătură din nor; spicele atârnav în jos și erau puțin arse de soare. Apoi a venit din nou porunca: „*Adună recolta!*” Și când am secerat chiar ultimul rând, s-a întunecat și a început furtuna.

Noi credem că Dumnezeu într-adevăr va avea grijă ca secerișul să fie făcut și Cuvântul va ajunge până la marginile pământului. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru posibilitățile pe care El ni le-a dăruit prin harul Său.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba în predica din seara aceasta: Domnul, Mântuitorul nostru, a venit la noi. Ca Împărat al slavei,

El Și-a lăsat slava Sa, a devenit om, așa cum suntem noi, cu trup și sânge, ca să sufere și să moară pentru noi, și prin moartea Lui să învingă moartea și să scoată boldul morții. Apoi El a putut spune: „*Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?... mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru, Isus Hristos!*” (1Cor. 15.55+57). Aceasta este Evanghelia deplină!

Mireasa desăvârșită va trăi totul prin harul Său! Domnul nostru cu un strigăt de biruință, cu strigătul de bucurie a fost înălțat la cer, după ce a încheiat lucrarea de răscumpărare, după ce a petrecut împreună cu ucenicii Lui 40 de zile și a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu, dând ultimele făgăduințe și după aceea i-a trimis în Ierusalim, Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. Cu adevărat este scris: „*Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat*”.

Poate ar trebui s-o citim. Poate că nu toți știu că așa este scris. Este scris în Luca 24.50-51: „*El i-a dus afară până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat...*”. Aleluia! Aleluia! Biruitorul de pe Golgota Și-a ridicat mâinile Sale și i-a binecuvântat pe toți aceia care erau adunați în jurul Său. Așa este scris în v. 51: „*Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer*”.

Dar El binecuvântează și astăzi și ne-a binecuvântat pe noi și în seara aceasta. Cu un strigăt de biruință El S-a suit în slavă, ca Biruitorul morții și al Locuinței morților. „*Porți, ridicați-vă capetele, ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei! – «Cine este acest Împărat al slavei?» – Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte*”. Cu același strigăt de biruință va reveni El. Și acest mesaj premerge a doua venire a lui Hristos. Domnul nu are nevoie de 40 de ani ca să Se coboare din cer. Dar, mai întâi, mesajul va fi purtat în toată lumea și abia după aceea va reveni Domnul ca să ne ia în slavă.

Lui, Dumnezeului Atotputernic, Îi aducem mulțumirile noastre, pentru Cuvântul Său. Astăzi doresc să mai accentuez faptul că-I mulțumim pentru Cuvântul descoperit, pentru Cuvântul viu care ne-a fost dăruit. Toți au litera, dar noi, prin har, – și aceasta, într-adevăr, ne face să ne smerim sub brațul puternic al lui Dumnezeu – prin harul Său, noi avem Cuvântul viu, Cuvântul descoperit. Fiți cinstiți, în trecut, acest Cuvânt ne-a spus atâtea, cum ne spune acum? Am auzit noi cândva acest

Cuvânt cu același respect și într-o asemenea așteptare ca și astăzi? Eu am impresia că Dumnezeu a trimis o foamete ca să ascultăm cuvintele Sale și El va astâmpăra această foamete. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru trimiterea slujitorului și prorocului Său, Îi mulțumim pentru toate făgăduințele Sale date nouă, Îi mulțumim Lui, Biruitorului de pe Golgota. El va reveni și toți aceia care ascultă acum vocea Mirelui vor auzi și atunci vocea Lui și vom fi luați în slavă. Vă rog, credeți-o! Primiți-o! Este un cadou al Dumnezeului nostru.

Pentru toți aceia care au cereri de rugăciune, primiți-o, acceptați-o! Domnul a murit pentru noi, El ne-a răscumpărat pe toți în trup, duh și în suflet și El Își confirmă sfântul Său Cuvânt în noi, care îl credem. Ce i-a fost spus fratelui Branham? „Dacă tu ajungi ca oamenii să te creadă...”. Este pur și simplu necesar. Și voi, dacă n-ați crede că Dumnezeu într-adevăr a dat o însărcinare și aceasta are loc acum, atunci n-ați fi fost astăzi aici, ați fi fost în altă parte. Dumnezeu a călăuzit în așa fel încât ultimul mesaj să fie auzit de Mireasa Mielului, să fie primit și crezut, și fiecare cuvânt care a fost vestit și care va fi vestit în viitor, este descoperit de Dumnezeu celor ce îl ascultă. Dumnezeu ne dăruiește aceeași descoperire pe care o au cei ce vestesc și dau mai departe acest Cuvânt. Aceasta este, cu adevărat, ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru, prin harul Său și o va face în continuare până vom vedea împlinit tot ce am crezut.

Lui, Dumnezeului Celui viu, Îi aducem cinstea și lauda, acum și în vecii vecilor! Amin!

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului, dar nu cu bocete, ci să-I mulțumim cu bucurie pentru tot ceea ce a făcut pentru noi. Și înainte de a-I mulțumi împreună, eu doresc să întreb: câte cereri de rugăciune sunt în mijlocul nostru, pe care noi să le aducem înaintea Domnului? Vă rog frumos, credeți că El a luat toate păcatele noastre asupra Lui, El a purtat și bolile noastre. În sângele Mielului există o iertare deplină, o împăcare deplină și o mântuire deplină și prin rănilor Lui noi am fost vindecați.

Toți aceia care sunt încă legați și care simt că ei încă sunt chinuți și nu se pot elibera de lucrurile pe care, de fapt, ei nu ar dori să le facă, indiferent care ar fi, primiți astăzi eliberarea! Primiți-o acum! Domnul a

venit ca să elibereze pe cei legați, ca să vindece bolnavii, și pe toți aceia care erau chinuiți de Diavol, Domnul i-a eliberat. Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota și Biruința Lui a devenit biruința noastră.

Mai întâi, haideți să cântăm cântarea „Isus este Biruitorul”, și după aceea vom ridica mâinile noastre și ne vom ruga împreună [Se cântă cântarea (...)].

În timp ce ne aplecăm capetele și ne rugăm în liniște, doresc să întreb: câți vor să fie incluși în această rugăciune? Mulțumesc! Mulțumesc! Mulțumesc!

O, iubite Domn, Tu, Dumnezeu veșnic credincios, Tu, Împăratul slavei, Tu, Împăratul dreptății. Tu ai venit la noi, ne-ai dăruit eliberarea, mântuirea și ai făcut din noi împărați și preoți. Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău și pentru Cuvântul Tău viu și descoperit, pentru introducerea în toate detaliile Cuvântului și ale planului Tău de mântuire. Noi Te rugăm acum împreună, prin credință: dovedește-Ți Cuvântul Tău, dăruiește iertare, împăcare, har și mântuire, dăruiește o siguranță a mântuirii! Fie-Ți milă din pricina numelui Tău cel sfânt și scump. Dăruiește vindecare, eliberare, dovedește-Ți Cuvântul Tău în noi toți căci noi credem din toată inima noastră. Credința noastră este biruința care a învins lumea, credința în ceea ce ai făcut Tu pentru noi! Iubite Domn, Îți mulțumesc încă o dată pentru ceea ce ai făcut Tu deja în toată lumea. Bindecuvântează în toată Europa, în toată Africa, în Asia, bindecuvântează pe toate continentele pământului, desăvârșește-Ți lucrarea Ta! Descoperă-Ți victoria Ta în Biserica Ta și restituie tot ce a fost pierdut.

Iubite Domn, Îți mulțumim pentru mesager și pentru mesajul dat, căci este scris, Tu însuși ai spus-o: „*Vă voi da înapoi anii...*”² și Tu ai spus: „*vă voi trimite pe prorocul Ilie*” care va reageza toate lucrurile. Tu ai făcut-o, noi Îți mulțumim pentru aceasta și acum o primim, fără să ne opunem câtuși de puțin. Dorim să avem parte de ceea ce faci Tu în timpul nostru. Lăudat și slăvit să fii Tu, Biruitorul de pe Golgota! Cu un strigăt de biruință ai fost înălțat în cer și, de asemenea, cu un strigăt de biruință vei reveni, și cei morți în Hristos vor auzi această strigare și noi, care trăim, vom fi schimbați. Noi Îți mulțumim din nou pentru Cuvântul

Tău cel viu, descoperit, pentru toate legăturile pe care ni le-ai arătat din planul Tău minunat de mântuire, pe care îl duci la bun sfârșit în timpul nostru, și ne-ai făcut parte de acest plan. Ție, Domnului nostru iubit și Mântuitorului nostru, Împăratului împăraților, Îți aducem toată cinstea, lauda și închinarea acum și în vecii vecilor! Aleluia! Amin!

Cântăm din nou cântarea „Isus este Biruitorul” [Se cântă cântarea (...)] Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. Aleluia! Laudă Dumnezeuul nostru, din veșnicie în veșnicie!

Dacă fratele nostru din Orlando mai este aici, atunci îl rugăm să vină în față și să mulțumească Domnului. Mai este în mijlocul nostru? Unde este el? Astăzi îl rugăm și pe fratele nostru Hans Henrich ca să se roage cu noi. [Fratele din Orlando spune câteva cuvinte și se roagă (...). Se roagă fratele Hans Henrich (...)] Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. Se cântă cântarea „Aleluia, Amin”.

Aleluia! Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Domnul!

Sperăm să vă simțiți bine și în ceea ce privește cazarea și toți să se simtă ca acasă. Și, dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi, ne vom aduna din nou mâine. Gândiți-vă și la următoarele două gânduri pe care le-a exprimat și fratele nostru: Dumnezeu a fost întotdeauna prezent, fie la împărțirea Mării Roșii, la deschiderea celor șapte peceti. Și toți aceia care au fost și sunt în planul veșnic al lui Dumnezeu au parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Mulți dintre noi n-au trăit când fratele Branham era pe acest pământ, când au avut loc lucrurile acelea puternice de creație, dar Dumnezeu a fost prezent. Dumnezeu a dovedit cuvântul care a fost rostit de prorocul Său. Și noi avem privilegiul să credem așa cum este scris în Scriptură.

Fiți cinstiți, dacă noi ne gândim la acest fapt: cum Domnul ne-a descoperit Cuvântul Lui. Noi nu ne-am înălțat niciodată, ci am rămas întotdeauna în cadrul Cuvântului. Acesta este un har minunat. Amin. Amin. Laude și mulțumiri să-I fie aduse Domnului. Harul Domnului să fie cu voi până mâine. Amin.